

[Miljøministeren]

tioner og vil gøre brug af den ekspertise og erfaring, som organisationerne er i besiddelse af. Jeg forstår, at vi skal drøfte det videre mellem anden og tredje behandling.

Hr. Poulsgaard tog ordet og talte om forbud på forbud og foreslog: lad os nu holde en pause. Man kunne næsten fristes til at opfordre hr. Poulsgaard til at gå i spidsen.

Hr. Jens Møller var inde på det samme problem, nemlig de løse hunde, og jeg synes, det vil være rigtigt at gøre et par enkelte bemærkninger for ligesom at opklare visse misforståelser i denne sag. Efter naturfredningsloven er det således, at offentligheden – med eller uden hunde – kan færdes på strande, udyrkede arealer og i skove på visse nærmere angivne betingelser, og det uanset hvem der ejer arealerne. Efter den gældende lov må der ikke medtages løse hunde i private skove og hovedparten af de offentligt ejede skove. Denne bestemmelse er i praksis ofte forstået sådan, at det i modsætning hertil skulle være tilladt alle og enhver at tage løse hunde med på stranden og udyrkede arealer; det har ikke været tanken. I det forslag, der her er fremsat om ændring af naturfredningsloven, er det derfor præciseret, at offentligheden ikke må medtage løse hunde på strande og udyrkede arealer. Begrundelsen er de gener, som løse og strejfende hunde kan forvolde for badegæster og for dyre- og fugleliv.

For strandene vil forbuddet efter ændringsforslaget kun komme til at gælde for sommerperioden 1. april–1. september – de datoer kan man nu nok huske – hvor de løse hunde vil være til størst gene.

Ejere af strande og udyrkede arealer – det være sig staten, kommunerne eller private – kan tillade færdsel med hunde, der ikke er i snor. Ejeren kan naturligvis også selv lade sin hund løbe uden snor på sin egen ejendom. Lovforslaget er således ikke, som det har været hævdet, til hinder for, at jagt- og politihunde fortsat kan trænes på udyrkede arealer; man skal blot have ejerens tilladelse hertil. Jeg kan endelig nævne, at der for visse af statens arealer er givet tilladelse til at medtage løse hunde, og der er ikke i forbindelse med ændringerne af naturfredningsloven planer om at lukke én eneste hundeskov, der har være åbnet.

Men når vi skal udlægge arealer til løse hunde, så må der altid blive tale om en afvejning. Vi skal også værne om de dyr og

fugle, der findes i naturen, og også tage hensyn til de mennesker, der færdes på strandene. I den forbindelse kan jeg gøre opmærksom på, at lige så vel som der er hundetilhængere, så er der også andre, der er det modsatte. Vi skal sikre løsninger, som betyder, at vi kan være her alle sammen. Det kan vel også betyde, at vore byer, vore købstæder, f. eks. Kolding, må finde ud af, at der er områder, hvor hundeejere kan komme frit med deres hunde.

Thorndahl (FP):

Jeg er meget glad for at kunne få lov til at rose ministeren. Det er helt rigtigt opfattet, at jeg tilhører et parti, der vender sig imod langsommelighed i administrationen, men jeg tilhører også et parti, der ønsker, at lovgivningen får en ordentlig behandling her i tinget, således at de borgere, lovgivningen vedrører, får en orientering om de konsekvenser, lovgivningen vil have for dem.

Det, sagen drejer sig om vedrørende ændringsforslag nr. 15, er, at det ændringsforslag blev vi præsenteret for i udvalget den 20. april. Det var samme dag, som vi skrev betænkning, og vi benytter blot forretningsordenen til mellem anden og tredje behandling – altså ikke en urimelig forsinkelse – at få belyst konsekvenserne af det ændringsforslag, der vedrører sejladserne på vore vandløb og søer, således at vi på et tilstrækkeligt grundlag er helt klar over, hvilke konsekvenser forslaget i givet fald vil indebære for de borgere, det berører. Det synes jeg er en helt rimelig fremgangsmåde, og en række ordførere markerede da også, at de fandt, at dette ønske var helt rimeligt og fornuftigt begrundet.

Arne Bjerregaard (KrF):

Stadig væk vedrørende ændringsforslag nr. 15, som jeg i første omgang gerne så miljøministeren trak tilbage, fordi jeg mener, formuleringen er forkert. Der kan ikke stå: »Miljøministeren kan efter anmodning fra vedkommende amtsråd ...«, for det er en henvisning til noget ovenfor stående, og dér er ikke nævnt et kuk om amtsråd. Derfor er selve ændringsforslaget ganske forkert formuleret. Der må stå: »Miljøministeren kan efter anmodning fra et amtsråd ...«, og så kan man sætte »vedkommende« ind længere